

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2011. évi december hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.291/2011/12. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében I.r. és II. vádlott, valamint a védő jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot - a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az a vádlottak védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A bizonyítási eljárás lefolytatására a perrendi előírások maradéktalan betartásával került sor, olyan alapossággal, hogy az ügy ténybeli és jogi részleteiben

megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Megtörtént az eseményekről releváns ismeretekkel bíró személyeknek a kihallgatása, a vádlottak és a tanúk szembesítése, valamint az elszenvedett sérülések keletkezési mechanizmusát érintően az igazságügyi orvosszakértő bevonása.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság egybevetette, azok bizonyító erejéről, tartalmi hitelességéről - végső soron a vádlotti védekezés elvetésének az okairól - meggyőző érveléssel adott számot, az indokolási kötelezettségének messzemenően eleget tett.

Sajátossága volt az ügynek, hogy a dulakodás helyszíne a Nyugati Övcsatorna horgászók által látogatott szakaszától kissé távolabb esett, a kavicsos földút azon részére, melynek közvetlen közelében senki nem tartózkodott. Mindez azonban nem tette lehetetlenné a múltbeli történések pontos, valósághű rekonstruálását, döntően arra visszavezethetően, hogy a nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket elszenvedő sértett előadása hitelesnek, más adatokkal kellően alátámasztottnak bizonyult.

Mindenekelőtt azzal, hogy az orrcsont elmozdulás nélküli törése és az orrhát duzzanata kizárólag bántalmazással volt magyarázható. Közelebbről közepes erejű ökölütésekkel, így azzal nem, hogy a sértett a motorkerékpárja feletti uralmát elveszítve a kavicsos talajra zuhant. Ez utóbbi esetben ugyanis a testen - jellemzően a könyökén, a térdén és az arc kiálló részein - hámfosztásos, zúzódásos sebzések maradtak volna hátra.

Ugyanakkor a sértett előadása következetesnek és ellentmondástól mentesnek mutatkozott. Abban mindenképp, hogy a halászlát őrként eljáró vádlottak rendkívül ideges, felindult állapotban igyekeztek őt felelősségre vonni, lehangsúlyosabban azért, mert a motorkerékpárjával nem állt meg. Ennek során alakult ki az a szóváltás, mely végül a gázspray használatához, illetve a bántalmazásához vezetett.

Lényeges körülmény, hogy a helyszínre érkező **tanú1** és **tanú2** a sértettet vérző sérüléssel találták, miközben annak mobiltelefonja - többszöri felszólítás után - l.r. vádlottól került elő.

Az ekkor észleltek összhangban álltak a híváslista adataival is, azzal a ténnyel, hogy **tanú1** - éppen a dulakodás ideje alatt - két alkalommal tárcsázta a sértettet: először 15 óra 42 perc 57 másodperckor, majd ezen hat másodpercig tartó hívás után, 15 óra 43 perc 29 másodperckor. Ennek megszakítása, a telefon kikapcsolása után döntött úgy, hogy a történésekről közvetlenül a helyszínen tájékozódik.

Mindezek a részletek a vádlottak védekezésében foglaltakkal nem voltak összeegyeztethetők.

Az eseményektől hozzávetőlegesen 80-100 méter távolságra tartózkodó **tanú3** vallomása pusztán a tettlegesség tényét erősítette meg, anélkül, hogy további mozzanatokról, így különösen a dulakodásban résztvevők kezdeményező szerepéről szót ejtett volna. Mértéktartó magatartására nyilvánvalóan a fentebb megjelölt távolság szolgálhatott magyarázatul, illetve az, hogy a történések figyelemmel kísérésébe csak később kapcsolódott be.

Vallomásának a korlátait az elsőfokú bíróság is észlelte, amikor e bizonyíték értékelésével foglalkozott. Ehhez hasonlóan nem lehetett a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv esetleges pontatlanságainak vagy hiányosságainak jelentőséget tulajdonítani, miután a jelen ügyben nem egy közlekedési baleset felderítése állt a bizonyítási eljárás középpontjában, hanem annak rögzítése, hogy a vádlottak és a sértett között - a járműveik leállítása után - pontosan mi játszódott le.

Ez nem kerülte el az elsőfokú bíróság figyelmét sem, így megalapozottan - a releváns bizonyítékok kimerítő mérlegelésével - jutott arra a következtetésre, hogy a halászlé őrként intézkedő vádlottak, az ellenőrzési tevékenységük során, nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozva bántalmazták a sértettet. E ténymegállapítás tehát - figyelemmel a Be.351.§ (1) bekezdésében írtakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést I.r. és II.r. vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen az ezt sérelmező, végső soron a tényállás mikénti megállapítását kifogásoló fellebbezések nem vezettek eredményre.

A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elkövetés és az elbírálás időpontja között a Büntető Törvénykönyv rendelkezései több alkalommal is módosításra kerültek. A 2010. évi LVI. törvény - a 2010. évi július hó 23. napjával kezdődő hatállyal - megváltoztatta a büntetés kiszabására vonatkozó elveket, olyképpen, hogy a szabadságvesztés kiszabásakor újra a büntetési tétel ún. középértékét tette irányadóvá. Mindez nyilvánvalóan szigorúbb, mint a korábbi szabályozás, ezért a jelen ügyben - figyelemmel a Btk.2.§-ában megfogalmazottakra - az elkövetés idején hatályos előírásokat kellett alkalmazni. Az erre vonatkozó indokolást a másodfokú bíróság pótolta.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezők feltárása maradéktalanul megtörtént, azokat az elsőfokú bíróság a tényleges súlyuknak megfelelően vette figyelembe. Helyesen járt el, amikor a büntetlen előéletű, hosszú ideje halórként tevékenykedő vádlottakkal szemben - a büntetési tétel alsó határához közelítő tartamban - kiszabott szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette, és a vádlottakat egyben előzetes mentesítésben részesítette. E büntetés alkalmas a

Btk.37.§-ában megfogalmazott célok elérésére, annak megváltoztatására, további enyhítésére nincs indok és törvényes lehetőség.

Ezért a másodfokú bíróság - mivel az egyéb rendelkezések is törvényesek voltak - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2011. december 15.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.291/2011/12. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.227/2011/6. számú végzése folytán a 2011. évi december hó 15. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke